

Každý rok vyzpívá pro zničený zámek jedno okno

Letos už má operní pěvkyně Pavlína Seničová svůj každoroční cíl splněný; na tradičním charitativním koncertu v zámku v moravských Uherčicích v rámci Hudebního festivalu Znojmo se vybralo 136 tisíc korun. Ty půjdou na nová okna této zdevastované památky spravované státem.

„Repasování jednoho okna přijde na šestapadesát tisíc, alespoň jedno by se mělo z výtěžku koncertu každoročně obnovit. Takže jsme byli tentokrát velmi úspěšní,“ říká pětatřicetiletá žena, která žije a pracuje v hlavním městě.

„Když mě v roce 2009 organizátoři festivalu oslovili, abych v Uherčicích zazpívala, neměla okna v banketním sále, kde se akce odehrávala, ani skla. Foukal vítr, fólie v rámech se třásly a já do toho pěla ‚Měsíčku na nebi hlubokém‘. Byla to velmi autentická atmosféra,“ vzpomíná sympatická Pavlína s tím, že součástí akce na záchranu zámku je i dražba vín. Letos se nejdražší prodalo za 27 tisíc.

„Na žádost, abych se stala tváří zámku, jsem ale musela velmi

Foto Miroslav Sova

Pavlína Senič se nechává inspirovat prostředím starobylé Kamy.

nerada říct ne. Na Moravě, odkud pochází můj manžel, mám totiž ještě jednu velkou srdeční záležitost; jsem patronkou Nadačního fondu Kopretina. Ten se snaží přilepšit dětskému domovu ve Vřesovicích. Děti v něm

jsou navíc ještě zkoušené osudem v tom, že jsou retardované,“ říká o své charitativní činnosti pěvkyně.

Podle ní jsou ale zase děti z domova velmi vděčné: „Nechtělí žádné drahé dárky, stačí

jim ke štěstí, když se vás mohou držet za ruku. Pokud je vezmu na nějaký svůj koncert, dokážou bez hnutí hodiny poslouchat. Šťastní byli také na mé svatbě. Tu jsme jim před dvěma lety připravili zvlášť jen pro ně i se slav-

nostním obědem. Často je beru také k nám do restaurace.“

Maminka půl roční Karolínky totiž ještě stačí řídit provoz restaurace na pražské Kampě. Vchod na zahrádku Campanully je v magické Lennonově zdi.

Atmosféru prostranství dotváří na jednom konci kostel Panny Marie pod řetězem a proti němu asi čtyři století starý platan. Sedával prý pod ním Beethoven nebo Jan Werich, Miloš Forman tady točil Amadea.

„Ideální místo pro muzikanta,“ směje se Pavlína Seničová s tím, že by ráda z restaurace udělala místo, kam se budou vracet rádi kvůli rodinné atmosféře a dobrému jídlu cizinci i Pražané.

„A pokud jde o dětský domov, tam je mým cílem vytvořit pro děti místo, kam by se mohly bez obav uchýlit i po svých osmnáctinách. Vybudovat něco jako penzión, kde dál budou rozvíjet schopnosti, které se jako malí naučili. Většinou si je totiž jejich rodiny rády vezmou zpět, protože dostanou i jejich sociální příspěvek, a už se jim nějak zvlášť nevěnují,“ stěžuje si štíhlá sopránistka. (jan)